

нишо и за никакво; работа-та достигна до тамъ, щото да се припятствува на екзарха да изврши служебни-тѣ си обязанности; ставахъ опитвания дори и за сваляние-то му; противници-тѣ на екзарха тайно си послужихъ и съ чуждия печатъ; нѣкои дойдохъ до тамъ щото да го нарѣкнутъ и руско оржdie. А това бѣхъ все предназначртани кроежи на Мидхатъ паша; и той се радваше за тия бѫлгарски раздори и несѫгласия относително токо ѩо учрѣдена та Бѫлгарска Екзархия. Тия расправии и нападания чрезъ печата, па и други нѣкои случаи (⁷⁴), дадохъ поводъ на неприятелски-тѣ на бѫлгаре-тѣ вѣстници, особено грѫци-тѣ, йо-ще повече да нападжтъ бѫлгарския народъ и екзархия-та му и да ги обвиняватъ въ противо-правителственни замисли. Най-много се отличаваше въ тия нападания и клевети вѣстникъ-тѣ *Фаръ дю Босфоръ* (грѫцко оржdie, издаванъ на френски езикъ). Тоя вѣстникъ наричаше Бѫлгарска-та Екзархия мостъ за прокарвание русски-тѣ кроежи между бѫлгаре-тѣ, свѣрталище на бунтовници противъ правителство-то, че отъ екзархия-та се издавале заповѣди за сѫзаклятия и вѣзстания въ Бѫлгарско и още други такива небивалици казваше, като всичко бѫлгарско клеветеше и хулеши. Нѣкои отъ бѫлгарски-тѣ пѫрвенци, враждебни на екзарха, дори се радвахъ, като глѣдахъ какъ вѣстници-тѣ го нападжтъ и клеветжтъ. По едно врѣме, ала вече бѣше кѫсно, смѣсенний екзархийски сѫвѣтъ рѣши да се повдигне сѫдба противъ издателя на *Фаръ дю Босфоръ* (⁷⁵). Сѫдба-та се повдигна и свѣрши. Обаче съ тая злочеста сѫдба екзархъ-тѣ, а съ него и цѣлий бѫлгарски народъ, много изгубихъ прѣдъ

ри-тѣ — съ вѣстника *Право*, чрезъ който майсторски вѣзразявахъ и се бранехъ. По заявление отъ екзархия-та, правителство-то спира вѣстника *Македония*, а изда-тель-ть му П. Р. Славейковъ запира и печатница-та му затваря, ала правителство-то стори това безъ да му бѣше по воля-та. (лавейковъ бѣше отъ *чевенинѣтѣ*).

(⁷⁴) Тия случаи бѣхъ: обирание-то отъ бѫлгарски сѫзаклятици поща-та подъ Араба-Конакъ, която носила джржавни пари отъ Орхание за Гѣдентъ, и от-криване-то на нѣкои бѫлгарски бунтовнишки общества въ дунавска-та областъ; хасковско-то приключение — опитванне-то на Атанаса Уауновъ да убие хасковския грѫкоманинъ Хаджи-Ставри и откриване-то въ тоя градъ бунтовнишко сѫзаклятие; сбиване-то между бѫлгаре и грѫци въ Русе зарадъ единъ параклъсъ; испращане-то на бѫлгарски владици въ Одринъ и Солунъ, безъ позволение отъ правителство-то, и още други нѣкои.

(⁷⁵) Екзархия-та си нае за адвокатъ Амиабль, френецъ, комуто плати петсто-тини (500) турски лири за да я брани. Той бѣше самъ, а Кириакопулъ имаше 4—5 души грѫци и френци адвокати, измежду най-способни-тѣ и най-прочутни-тѣ въ Цариградъ, и тѣ го бранихъ безплатно. Въ сѫдебно-то засѣдане се говори на френски езикъ. Тогава въ сѫдилища-та у Цариградъ се допущаше да се говори на френски, когато се явявжтъ нѣкои прочути адвокати чужденци, които не знаѣтъ турския езикъ. Предсѣдатели-тѣ на сѫдилища-та и нѣкои отъ членове-тѣ все знаехъ френски.